

В Україні все більш стають популярними християнські наметові табори для відпочинку на природі. Такі заходи особливо подобаються молодим людям, бо там вони мають нагоду у вільній обстановці спілкуватися з ровесниками, знайти нових друзів, і просто цікаво провести час, намагаючись поєднати корисне для душі з приємним для тіла.

Однак, дбаючи про своє дозвілля, добре згадати і про тих, хто можливо лише мріє про такий відпочинок, але без нашої допомоги ця мрія залишається для них нездійсненою, про тих людей, які з різних причин отримали важкі травми або ж мають вроджені недоліки і не можуть самостійно подорожувати. Їх кількість у нашій країні щороку зростає, і на сьогоднішній день сягає 10% від загальної кількості населення.

Ще п'ятнадцять років тому Господь поклав на серце віруючим Волині організувати відпочинок для людей з вадами слуху. Спочатку за оренду території доводилось сплачувати чималі кошти, але декілька років тому фермер з під Ковеля в ім'я Господне запросив до себе, і з тих пір усі заходи відбуваються на території його ферми.

Кемпінг з кожним роком зростає і розбудовувався. До нечуючих долучились візочники та незрячі. Люди з особливими потребами можуть тут відпочити, поспілкуватися, прийняти участь в різних квестах, майстер-класах, та іграх, а найголовніше - послухати проповідь Євангелії. Цей відпочинок об'єднує людей різних конфесій, які більшою чи меншою мірою пізнали Бога і мають різні фізичні та духовні потреби, а також тих, хто має можливість та бажання послужити потребуючим допомоги. І всіх їх об'єднує Божа любов. Тому цей відпочинок так і назвали - "Єдність". Керівник проекту Павло Смаль розповідає: "Основна наша ціль показати людям те, що дав нам Бог, себто Христа, Його теплоту, Його любов! Це основна ціль взагалі, як на цьому відпочинку, так і в житті. Я особисто чекаю цей захід цілий рік, бо ми збудовуємо самих себе, допомагаючи один одному, зростаємо внутрішньо від того, що ми робимо. Тут ми реалізуємося. У нас одна із тем дня є така: "Людина потрібна людині". І це нас збудовує! Ми потрібні комусь, а вони потрібні нам. Без неповносправних не було би того відпочинку, а без нас тут не було би їх. Оце нас надихає! І ми працюємо..."

Щороку Бог благословляє цей відпочинок і являє Свою славу! Господь торкається тих сердець, хто упокоряється перед Ним, і визнає себе винним. Такі люди знаходять мир з

ВІДПОЧИНОК У ЄДНОСТІ - Джерело

Написав Андрій Т
П'ятниця, 31 липня 2015, 04:18

Богом, і їхні серця наповнюються радістю, незважаючи на тілесні недостатки.

Велике чудо, коли неповносправні возносять Богові хвалу з глибини серця, довіряючи Йому своє життя, і наповнюються Божою благодаттю. Особливо вражає, коли Господь хрестить Духом Святим тих, хто зовсім нічого не чує, і вони починають говорити іншими мовами, кожен так, як йому Дух промовляти дає.

Цього року у таборі було три окремих заїзди по 7 днів: для візочників, для нечуючих і для незрячих. Протягом місяця у таборі відпочили близько 750 осіб, з них понад половину - потребуючі допомоги. Я дізнався про цей відпочинок випадково. Якимсь напередодні помолвився, щоб Господь дав мені можливість послужити комусь. Незабаром підійшла до мене сестричка і запропонувала бути поводитирем для одного незрячого. Його звать Валентином, і він, дізнавшись про цей відпочинок від свого незрячого друга, виявив бажання відпочити там. Я зрозумів, що це була відповідь від Бога, а тому відразу погодився.

Пізніше організатори попросили при можливості привезти ще двох візочників Юрія та Романа. Вони вже були раніше на цьому відпочинку, але дуже хотіли ще раз там побувати. Бог дав усі можливості для цього, і ми всі четверо вирушили в дорогу. Неможливо передати, яку велику радість мали хлопці, вони раділи мов діти, що знову побувають у дружній атмосфері, немов у рідному домі.

Вже там на місці я дізнався, що це Господь дав їм таку нагоду, бо бачив їх велике бажання ще і ще слухати Боже Слово і наповнитися благодаттю. Особливо Роман дуже хотів, щоб Господь хрестив його Духом Святим, бо вже декілька років прагнув цього. І коли звершували молитву за духовне хрещення, то він у числі небагатьох спрагнених сповнився неземною радістю і отримав дар Духа Святого.

У кожного неповносправного своя історія, і своя доля. Один молодий хлопець упав під поїзд і залишився без ніг, інший чоловік лише наступив на іржавий цвях, попало зараження, і довелось ампутувати одну, а потім – іншу ногу. Одному юнаку ще в дитинстві рідний братик випадково сокирою зачепив очі, а іншого так побили однокласники, що хлопець назавжди залишився незрячим. Але коли ці люди сходяться разом, то саме вони більше всіх здатні зрозуміти і розрадити один одного.

Відтак, незрячі дякують Богу, що вони мають ноги і можуть ходити, мають вуха і можуть чути, мають руки і можуть їсти. Візочники та нечуючі дякують Богу за те, що мають очі і можуть бачити. І кожен вважає свій недолік не таким вже важким, як у ближнього. Апостол Павло втішав: "Вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її" (1Кор.10:13).

ВІДПОЧИНОК У ЄДНОСТІ - Джерело

Написав Андрій Т

П'ятниця, 31 липня 2015, 04:18

Багато хто з них погоджується, що якби Бог не допустив їхньої травми, то вони б самі не прийшли до Бога. Справедливо зауважив апостол Петро: "...Бо хто тілом постраждав, той перестав грішити, щоб решту часу в тілі жити вже не для пожадливоростей людських, а для Божої волі" (1Петр.4:1).

Якщо люди з фізичними вадами вдячні Богові за всі інші органи, які у них ще функціонують, то на скільки ми повинні бути вдячними, що можемо і бачити, і чути, і ходити! Апостол Павло закликає: "Ми, сильні, повинні нести слабості безсилим, а не собі догоджати" (Рим.15:1).

Пам'ятаймо обітницю Ісуса Христа: "Як справляєш гостину, клич убогих, калік, кривих та сліпих, і будеш блаженний, бо не мають вони чим віддати тобі, віддасться ж тобі за воскресіння праведних!" (Лук.13:14). А тоді Господь скаже: "Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили" (Матв.25:40).

То ж поспішаймо творити добро потребуючим, поки Господь ще дає нам таку можливість.